

[Carsten Andersen]

Vilkårene for udvikling af nye arbejdsmetoder er meget stærkt afhængige af uddannelses-tilbud til personalet. Kommunerne må give særlige muligheder for rimelige normeringer og efteruddannelse til personalet på dette vanskelige arbejdsområde.

Det er også med stor tilfredshed, vi ser, at der er bred tilslutning til det stillede dagsordensforslag. Jeg skal komme med en enkelt kommentar. Jeg har en lille bekymring med hensyn til § 71-tilsynet, hvor jeg også sidder. Vi har dér oplevet, at der, når man retter henvendelse til Sundhedsstyrelsen, kan gå op til halvandet år, før man får et svar. Vi venter faktisk stadig væk på svar fra Sundhedsstyrelsen på nogle spørgsmål, som vi har stillet for halvandet år siden. Vil sundhedsministeren garantere, at denne redegørelse ikke bliver forsinket, fordi sundhedsministeren ikke har modtaget svar fra Sundhedsstyrelsen?

Det er en alvorlig kritik. Vi har i andre sammenhænge gjort sundhedsministeren opmærksom på dette, men der sker faktisk ikke noget. Derfor vil jeg gerne bede sundhedsministeren garantere, at vi får debatten i foråret – altså senest i maj måned – om den redegørelse, som sundhedsministeren i henhold til den stillede dagsorden skal lægge frem.

Else Winther Andersen (V):

Det er positivt, at omsorgen for de psykiatriske patienter jævnlig er til debat med udgangspunkt i ønsket om en forbedring af deres forhold samt en videreudvikling af de tiltag, der sker på området, specielt inden for distriktspsykiatrien.

I Venstre støtter vi tanken om, at så mange som muligt flytter ud fra institutionerne til egen bolig eller til bofællesskab så nær deres oprindelige hjemlige miljø som muligt, og at de dér skal have den støtte, der er brug for, af såvel praktisk som psykisk art.

Her er det, distriktspsykiatrien kommer ind i billedet. Den kan bruges både som det støttende og det koordinerende led i kommunerne, og her tænkes både på støtte i bomiljøet, hjælp til fritidsaktiviteter og hjælp til arbejde/uddannelse.

Når vi snakker bomiljø, kan vi ikke her pege på lige nøjagtig dén form, der er den bedste. Men de nye tiltag, vi har set – om bomiljø i fællesskab med andre, hvor der er et støttende ele-

ment – har vist sig at være vellykkede, og det skal vi støtte noget mere.

Distriktspsykiatrien er kommet for at blive, det er en af de gode ting, der er sket. Vi skal bare huske, at det drejer sig om en gruppe mennesker, der er meget sårbare, og som har et meget følsomt sind; vi skal ikke udsætte dem for flere nederlag i deres tilværelse end højst nødvendigt. Derfor skal vi sørge for, at den udvikling, vi har sat i gang, bliver så skånsom som muligt, således at vi sætter mennesket i centrum og ikke blot forsøget. Det kan vi bl.a. gøre ved at udnytte erfaringerne over amts- og kommune-grænserne, sådan som der er lagt op til fra Sundhedsministeriets side. Det er ikke nødvendigt, at alle landets kommuner skal gøre nye forsøg på de samme områder – f.eks. hvordan et bofællesskab virker – men at man i stedet bruger de erfaringer, man har gjort andre steder.

Der sker meget spændende inden for området. Et yderligere samarbejde mellem de kommunale og amtskommunale områder, hvor det kan være distriktspsykiatrien, der er mellemled, vil blive til stor gavn for den gruppe mennesker, vi her taler om. Det er en gruppe mennesker, som har meget svært ved selv at komme igennem med deres ønsker og udtrykke deres behov. Man må håbe, at dette videre arbejde fører til, at disse mennesker får et ligeværdigt liv.

Tove Niemann (FP):

CD skal ikke have utak for denne forespørgsel. Det er vigtigt, at vi får diskuteret problemerne omkring de psykiske patienter. Et brækket ben ved man hvad er. Man ved også, hvad en blindtarmsbetændelse eller et hjertetilfælde er. Men vi står så forfærdelig magtesløse, når det drejer sig om psykiske lidelser. Et menneske kan have været rask og i godt humør for et år siden, og lige pludselig hører vi, at vedkommende er indlagt på et psykiatrisk hospital – og det kan ramme os alle.

Flere og flere danskere er i kontakt med psykiatriske afdelinger på hospitalerne. Gudske lov er det for størstepartens vedkommende en engangsforeteelse, men desværre har vi også mange gengangere.

Der er sket vældige fremskridt i behandlingen af de psykiatriske patienter. Lad det være sagt med det samme. Før i tiden var det tyst-tys, det var ikke noget, man talte om. Og mange